

BERTÓTI JOHANNA

Esti hangulat

Motorbiciklin alszik a tyúk,
álmosan ring a lomha sövény.
A harangoknak elállt szavuk,
libbenve ásít egy piros kötény.

Az árnyak szénként feketéllnek,
hófehér macskánk estére mosdik.
Nekivág az álom az éjnek,
szusszan az ólban kétszer két orrlík.

Szépül az estben minden, mi rút,
csak a holdvilág sápadt, csenevész.
Az álom elől nincsen kiút.
Az éj mélyébe a kút belevész.

NAGY IZABELLA

suhanás

illan a nyár
bálák kuncognak a réten
vibrál a meleg
s gurulva henyélnek
birkanyáj hűsöl
pulijával a juhász
csak mi rohanunk
s a négy fal hazavár

keveredések

egy gólya keveredett a gulya közé
barna barmok közt a piros és hófehér

békák szunnyadnak a sásban a tó mögött
elveszik zöldjük a szitakötők között

leánytalpak toccsannak a tó kék színén
legénymosolyok fröccsennek vissza üdén

nyárba vegyült némi lehulló falevél
nézünk a tóból a világra te meg én

alföldtelen

nekem a dombok a zöld erdők az alföld
amikor hazatérve köszönnek messziről
a zalai dimbek-dombok nagy rögei
szarvasnyom és rókaluk a sárga agyagfal tövén
zsurlók és tátikák ringva integetnek
minden illat íz hazavár
csak hajlékom nincsen
csak egy puha ágy
de a szedres rám várakozik a kert végén
sültgesztenyét melenget kezem a dűlő alatt
álmodom édesmamáról ahogy megfeji a kecskét
ahogy a Bundás nevetve élém szalad
nekem a dombok a zöld erdők az alföld
ízes szavak s rossz bor köszönnek messziről